

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا... ﴿١٣﴾
سورة الحجرات، ١٣/٤٩

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ:

"إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا
تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا،
وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا."
البخاري، كتاب الأدب ، ٥٨

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam, insanı ayırıştıran değil birleştiren, düşmanlığı değil kardeşliği, nefreti değil merhameti esas alan bir dindir. Toplumsal barış ise yalnızca savaşın veya çatışmanın bulunmaması değildir. Gerçek barış; insanların birbirine güven duyduğu, adaletin hâkim olduğu, farklılıkların saygıyla karşılandığı ve herkesin kendini emniyet içinde hissettiği durumdur. Böyle bir toplumun inşası kanunlarla başlar; fakat ancak güzel ahlak ile devam eder. İşte bu ahlakın en büyük düşmanlarından biri de ön yargıdır.

Kardeşlerim!

Ön yargı, insanı tanımadan hakkında hüküm vermektir. Gerçeği araştırmadan kanaat oluşturmaktır. Bir kimseyi ismiyle, kökeniyle, diliyle, mezhebiyle, dış görünüşüyle veya yaşadığı çevreyle değerlendirmektir. Oysa İslam, insanı etiketleriyle değil; ahlakı, takvası ve ameliyle değerlendirir. Çünkü ön yargı, hakikatin önüne çekilmiş bir perdedir. Bu perde kalkmadıkça adalet gerçekleşmez, kardeşlik güçlenmez, toplumsal huzur da kalıcı olmaz.

Muhterem Cemaat!

Yüce Rabbimiz bizi zandan sakındırmakta ve "Ey insanlar! Sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Birbirinizi tanımanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık." buyurarak farklılıklarımızı rahmet ve tanışma vesilesi olarak nitelemektedir.¹ Farklılıklarımız yüce Allah'ın kudretinin eseridir.

Dillerimiz ve renklerimizin farklı olması Onun kudretinin kanıtlarındandır.²

Aziz Kardeşlerim!

Bugün insanlık, bilgiye ulaşmanın en kolay olduğu çağda; birbirini anlamanın en zor olduğu dönemlerden birini yaşamaktadır. Sosyal, yazılı ve görsel medyada yayılan asılsız iddialar, peşin hükümler ve kutuplaştırıcı söylemler insanların birbirine olan güvenini zedelemektedir. Bir insanı dinlemeden yargılamak, bir topluluğu birkaç kişinin hatasıyla suçlamak veya farklı düşünenleri dışlamak, toplumsal barışın temellerini sarsmaktadır. Taassup, fanatizm ve ötekileştirici dil; kalpler arasına görünmez duvarlar örmektedir. Oysa mümin, duvar ören değil, köprü kuran insandır.

Resûlullah (s.a.v.) "**Zandan sakınınız. Çünkü zan (yersiz itham), sözlerin en yalan olanıdır. İnsanların gizli yönlerini araştırmayın, ayıplarını öğrenmeye çalışmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize karşı kin beslemeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun.**"³ buyurmuştur. Gerçek iman ibadetlere devam etmek, başkalarının hukukunu gözetmek ve onların onurunu korumakla kemale erer.

Kıymetli Müslümanlar!

Toplumsal barış büyük söylemlerle değil, günlük hayatta gösterdiğimiz küçük ama samimi çabalarla güçlenir. Bir selam vermek, bir kırgınlığı gidermek, farklı düşüneni sabırla dinlemek, adaletten ayrılmamak ve insanları ön yargıyla değil iyi niyetle karşılamak huzurlu bir toplumun temel taşlarıdır. Çocuklarımıza kin ve ayrışmayı değil, adaleti ve merhameti öğretilim. Komşularımızla, iş arkadaşlarımızla ve farklı kültürlerden insanlarla güvene dayalı ilişkiler kuralım. Çünkü İslam'ın istediği toplum birbirinden korkan insanların değil, birbirine güvenen insanların toplumudur.

Rabbimiz bizleri zannın yerine hakikati, taassubun yerine hikmeti, öfkenin yerine merhameti ve ayrılığın yerine kardeşliği hâkim kılan kullarından eylesin. Amin.

¹ Hucurât suresi, 49:13

² Rûm suresi, 30:22

³ Buhârî, Edeb,58